

А. С. Попович, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

ДОСТИЛІСТИЧНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Попович А. С.

Достилістична підготовка майбутніх учителів української мови і літератури у вищій школі

У статті виокремлено підготовчий, основний і поглиблювальний етапи стилістичної підготовки майбутніх учителів української мови і літератури у вищій школі. Увагу акцентовано на достилістичній загальнолінгвістичній підготовці, яка здійснюється впродовж опанування студентами базових лінгвістичних дисциплін-пререквізитів. Заналізовано аспекти вивчення практикуму з української мови, вступу до мовознавства, ділової української мови, сучасної української літературної мови, української діалектології, історії української літературної мови, старослов'янської мови, культури української мови, що знадобляться при опануванні стилістики. Підготовчий етап передбачає засвоєння студентами загальних знань про мову як цілісну систему, складниками якої є мовні й мовленнєві елементи. Детально потлумачено зв'язок із сучасною українською літературною мовою, вивчаючи яку студенти не лише засвоюють системні ознаки мовних одиниць, а й звертають увагу на функціонування мовних засобів різних рівнів та вимоги до побудови цих одиниць. Звернуто увагу на врахування функціонально-стилістичного принципу на заняттях із сучасної української літературної мови, а також вирізнено напрями вивчення стилістичних аспектів. Зроблено висновок, що лінгвістичні знання, які студенти опановують на заняттях із базових лінгвістичних дисциплін-пререквізитів, закладають ґрунтовні підвалини вивчення стилістики сучасної української мови.

Ключові слова: методика навчання стилістики української мови, вища школа, учитель української мови і літератури, лінгвістична дисципліна, стилістична підготовка.

Попович А. С.

Достилистическая подготовка будущих учителей украинского языка и литературы в высшей школе

В статье выделены подготовительный, основной и углубляющих этапы стилистической подготовки будущих учителей украинского языка и литературы в высшей школе. Внимание акцентировано на достилистической

общелингвистической подготовке, которая осуществляется в течение освоения студентами базовых лингвистических дисциплин-пререквизитов. Проанализированы аспекты изучения практикума по украинскому языку, введения в языкознание, делового украинского языка, современного украинского литературного языка, украинской диалектологии, истории украинского литературного языка, старославянского языка, культуры украинского языка, которые понадобятся при освоении стилистики. Подготовительный этап предполагает усвоение студентами общих знаний о языке как целостной системы, составляющими которой являются языковые и речеведческие элементы. Подробно объяснена связь с современным украинским литературным языком, изучая который студенты не только усваивают системные признаки языковых единиц, но и обращают внимание на функционирование языковых средств разных уровней и требования к построению этих единиц. Обращено внимание на использование функционально-стилистического принципа на занятиях по современному украинскому литературному языку, а также выделены направления изучения стилистических аспектов. Сделан вывод, что лингвистические знания, которыми студенты овладевают на занятиях по базовым лингвистическим дисциплинам-пререквизитам, закладывают фундаментальные основы изучения стилистики современного украинского языка.

Ключевые слова: методика обучения стилистике украинского языка, высшая школа, учитель украинского языка и литературы, лингвистическая дисциплина, стилистическая подготовка.

Навчання стилістики у вищих педагогічних закладах є складником системи навчання мови – цілісного об'єкта, в якому діють взаємозв'язані елементи. Сьогодні надзвичайно важливо здійснювати системний підхід до навчання тієї чи тієї дисципліни у вищій школі, оскільки він уможливує розгляд різних елементів системи навчання, способів їх організації та взаємодії.

Навчання стилістики – цілісна, динамічна і відкрита система, якій притаманні взаємозв'язок і взаємозумовленість компонентів, та яка взаємодіє з іншими складниками освітнього процесу (лінгвістичні, літературознавчі, лінгводидактичні дисципліни, виробнича практика, науково-дослідна робота тощо), і спрямована на досконале оволодіння теоретичними аспектами стилістики, набуття стилістичної компетентності й досягнення найвищого рівня результативності.

Лінгводидактичні аспекти вивчення стилістики у вищій школі віддзеркалені в розвідках В. Бадер, З. Бакум, Н. Баранник, Л. Бойко,

І. Гайдаєнко, С. [І]. Єрмоленко, О. Караман, С. Карамана, І. Коломієць, П. Кордун, К. Климової, Г. Конторчук, Л. Кравець, І. Кучеренко, Т. Ліштаби, В. Луценко, І. Мамчур, І. Нагрибельної, В. Новосолової, С. Омельчука, М. Пентилюк, Л. Рускуліс, Д. Семчук, К. Серажим, Л. Сугейко, Л. Шевченко, Н. Шульжук, Н. Янко та інших. Водночас студіювання науково-методичної літератури виявило, що окремі питання методики навчання стилістики потребують опрацювання.

У методиці навчання стилістики, як і будь-якої іншої дисципліни, виокремлюємо компоненти системи навчання, що взаємопов'язані між собою та утворюють цілісність, – мета і завдання, підходи до навчання, зміст, процес навчання, принципи, методи, засоби, організаційні форми і результати навчання. До того ж, системному підходу притаманна етапність.

Теоретичний аналіз нормативних документів у галузі вищої освіти, лінгводидактичної літератури та емпіричний досвід уможливив виокремлення в стилістичній підготовці майбутніх учителів української мови і літератури таких етапів (рис. 1):

1) підготовчий, на якому здійснюється достилістична загальнолінгвістична підготовка студентів через вивчення базових лінгвістичних дисциплін-пререквізитів і достилістична загальноосвітня підготовка, зокрема опанування дисциплін-пререквізитів загальної та професійної підготовки;

2) основний (систематичний):

– системна спеціальна стилістична підготовка – вивчення дисципліни «Стилістика української мови» на освітньому ступені «бакалавр»;

– лінгвістична міждисциплінарна допоміжна підготовка – супровідне засвоєння знань із лінгвістичних дисциплін-кореквізитів професійної підготовки;

3) поглиблювальний передбачає поглиблення знань зі стилістики, за допомогою опанування вибіркового дисциплін-постреквізитів стилістичного спрямування; вивчення методики навчання стилістики в загальноосвітніх

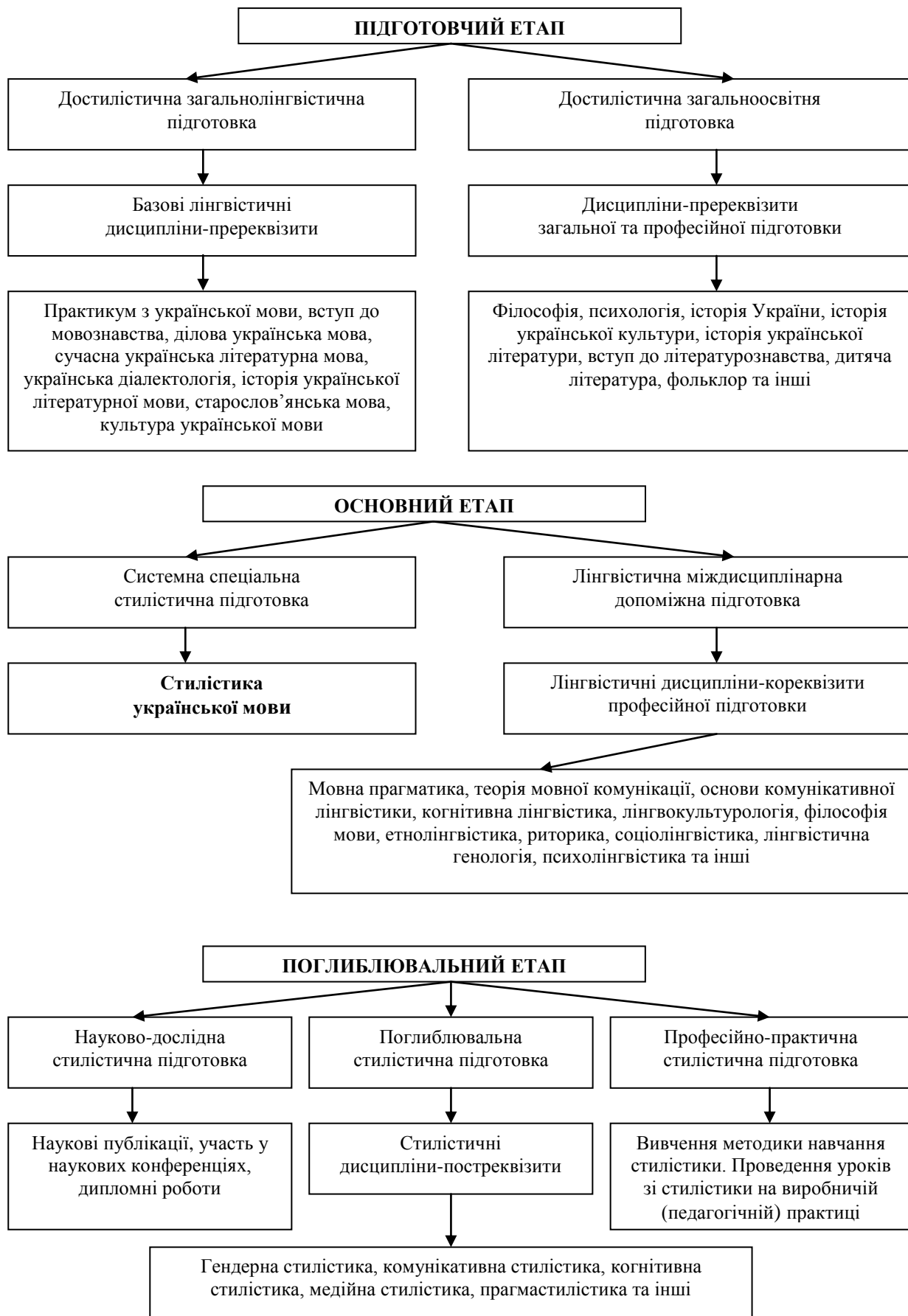

Рис. 1. Стилїстична підготовка майбутніх учителів української мови і літератури у вищій школі

навчальних закладах; формування професійно-педагогічних умінь упродовж проведення уроків зі стилістики на виробничій (педагогічній) практиці в загальноосвітніх навчальних закладах; набуття науково-дослідницьких умінь при підготовці наукових публікацій, участі в наукових і науково-практичних конференціях, написанні дипломних робіт тощо. Сутнісними на цьому етапі є професійно зорієнтовані площини вивчення стилістики.

Мета нашої студії – охарактеризувати достилістичну загальнолінгвістичну підготовку майбутніх учителів української мови і літератури на підготовчому етапі навчання стилістики у вищих навчальних закладах.

Цей етап передбачає засвоєння студентами загальних знань про мову як цілісну систему, складниками якої є мовні й мовленнєві елементи. На думку Л. Мацько, увага студентів зосереджується «на природі й сутності мовних одиниць, семантичних і формально-граматичних ознаках» [1, с. 3]. Одночасно студенти повинні збагнути особливості функціонування мовних одиниць, часткові аспекти стилістичної норми української мови й інше.

С. Вартапетова стверджує: «Сьогодні можна говорити про стилістичний аспект лінгвістичної підготовки студентів, розуміючи його не тільки як навчальну діяльність, обмежену окремим курсом, але й як роботу, пов'язану з вивченням мови загалом» [2, с. 107].

Стилiстика української мови спирається на знання студентів, здобуті впродовж опанування базових лінгвістичних дисциплін-пререквізитів – практикуму з української мови, ділової української мови, вступу до мовознавства, сучасної української літературної мови, української діалектології, історії української літературної мови, старослов'янської мови, культури української мови.

Зокрема, практикум з української мови поглиблює знання студентів про мовні ресурси української мови на різних рівнях – фонетичному, словотвірному, морфологічному та синтаксичному. На ці відомості опиратимуться студенти, з'ясовуючи стилістичні функції мовних засобів.

Стилістика пов'язана з дисципліною «Ділова українська мова», яка збагачує знання студентів відомостями про офіційно-діловий стиль української мови, формує навички ділового спілкування, розвиває загальну культуру мовлення. Необхідна опора на вступ до мовознавства, адже дисципліна формує базові знання лінгвістичної термінології й розкриває особливості мовних одиниць.

Найтісніший зв'язок із сучасною українською літературною мовою, вивчаючи яку студенти не лише засвоюють системні ознаки мовних одиниць, а й звертають увагу на функціонування мовних засобів різних рівнів та вимоги до побудови цих одиниць. Набуття лінгвістичної та комунікативної компетентностей утворює міцне підгір'я для формування в подальшому стилістичної компетентності.

Стилістичний аспект пронизує вивчення усіх розділів сучасної мови. До того ж, останнім часом комунікативно-динамічний аналіз мовлення превалує над структурно-статичним описом мови [2, с. 108]. Ці аспекти вдало зреалізовані, наприклад, у підручнику А. Мойсієнка, О. Бас-Кононенко, В. Бондаренко та ін. «Сучасна українська літературна мова: Лексикологія. Фонетика» [4] (табл. 1).

Упродовж вивчення сучасної української літературної мови студенти набувають фонетико-стилістичних, лексико-стилістичних граматико-стилістичних умінь, які пізніше вдосконалюють і поглиблюють на заняттях зі стилістики.

О. Семенов переконає про необхідність урахування текстоцентричного підходу й ознайомлення студентів на початку курсу сучасної української літературної мови з ознаками тексту, що уможливить краще усвідомлення значення мовних одиниць у тексті [3, с. 190].

Принциповим на заняттях з сучасної української літературної мови є застосування функціонально-стилістичного принципу. Ці площини (передовсім щодо загальноосвітніх навчальних закладів) досліджували В. Бадер,

**Стилістичні аспекти в підручнику
з сучасної української літературної мови**

№ з/п	Розділи підручника	Питання, пов'язані зі стилістичними аспектами
1.	Лексична семантика	Функціональне навантаження мовних одиниць, частотність їх уживання, прагматичний (оцінний, емоційний, експресивний) аспект лексичного значення, термін «конотація», експресивно-стилістичні значення слова, виявлення смислових компонентів слів, семасіологічний підхід до вивчення багатозначності, метафорологія як напрямок наукових досліджень, стилістичні функції паронімів, паронимазія, синонімія як стилістичне явище, стилістичні функції синонімів, зокрема стилерозрізнявальна, перифрази, евфемізми, енантісемія, оксиморон.
2.	Класифікація лексики української мови	Функціонування лексичних одиниць різних пластів, соціолект, ідіолект, засоби мовної гри, індивідуально-авторські неологізми, емоційно-забарвлена й стилістично-маркована лексика, стилізація.
3.	Фразеологія	Стилістичні функції трансформованих фразеологізмів, експресивно-стилістичні властивості фразеології.
4.	Загальні питання фонетики	Фоносемантика і фоностилістика.
5.	Надсегментна фонетика	Типологічні ознаки інтонації комунікативних типів речення в українській мові. Основні інтонаційні моделі: інтонація розповіді, інтонація питання, інтонація спонування

Н. Баранник, О. Караман, С. Караман, П. Кордун, І. Кучеренко, Г. Лещенко, В. Луценко, В. Мельничайко, І. Нагрибельна, М. Пентилюк, Л. Паламар, О. Попова, Л. Рускуліс, Л. Сугейко, Н. Янчук та ін.

Г. Лещенко, потлумачуючи функціональний підхід, вважає, що його сутність «полягає у визначенні функції мовних засобів, їх ролі у створенні власних висловлювань, засвоєнні комплексу різних мовних засобів у їх взаємодії та контекстуальній обумовленості, підготовці до побудови текстів різних типів і стилів мовлення, адекватних використанню мовних засобів» [5, с. 83 – 84].

Отже, на заняттях із сучасної української літературної мови роботу над стилістичними аспектами потрібно здійснювати за такими напрямками:

– з'ясування значення мовних одиниць (фонетичних, лексичних, фразеологічних, словотвірних, морфологічних, синтаксичних) у текстах різних

жанрів та їх функціональних особливостей і виражальних можливостей;

- аналіз вимог до побудови мовних одиниць та їх сполучуваності;
- засвоєння базового рівня стилістичних норм сучасної української літературної мови й стилістичної основи мовленнєвих помилок;
- вироблення вмінь доцільно послуговуватися мовними засобами в усіх стилях і жанрах мовленнєвої діяльності;
- формування стилістичного орієнтування й чуття стилю тощо.

Студенти повинні вміти здійснювати синонімічну заміну одних мовних одиниць іншими, добирати необхідне слово із синонімічного ряду, продукувати мовлення, виробляти навички критичного ставлення до свого мовлення й мовлення одногрупників тощо.

Наприклад, при вивченні іменника майбутні вчителі-словесники навчаються правильно вживати родові форми іменника, визначати рід аббревіатур; обирати відповідні відмінкові форми: вживати кличний відмінок, не сплутувати знахідний та родовий відмінки, послуговуватися паралельними флексіями іменників чоловічого роду в давальному відмінку. Увагу варто акцентувати на переході загальних іменників у власні та навпаки, вираженні власними іменниками-антропонімами значення множини й відповідно зміні лексичного значення, вживанні абстрактних іменників у значенні конкретних, зміну лексичного значення речовинних іменників у множині тощо.

Лінгводидакти в наукових студіях простежують реалізацію функціонально-стилістичного принципу на заняттях у виші. Зокрема, О. Попова детально проаналізувала шлях формування стилістичних умінь майбутніх учителів початкової школи під час вивчення синтаксису сучасної української літературної мови [6]. Н. Янчук розглядає актуальні проблеми викладання сучасної української літературної мови на матеріалі вивчення розділів «Лексикологія» і «Фразеологія» в контексті реалізації функціонально-комунікативного підходу до вивчення мови [7]. Н. Баранник потлумачує функціонально-стилістичний підхід до вивчення граматики у вищій школі [8].

За твердженням Л. Рускуліс, «навчання майбутніх учителів-словесників

неможливе без урахування функціонально-стилістичного аспекту. Адже лише за цієї умови викладач вищої школи зможе досягти бажаного результату – виховати мовну особистість, яка б вільно володіла усіма багатствами мови на фонетичному, лексичному, граматичному та стилістичному рівнях» [9].

Водночас лінгводидактичній літературі натрапляємо на різні потлумачення зв'язку вивчення стилістики і сучасної літературної мови. С. Вартапетова [2] пропонує уникати певного дублювання навчального матеріалу в стилістиці, яке виявляється в аналізі мовних засобів за рівнями мови й у межах функціональних стилів. Дослідниця пропонує вихід, який ми не схвалюємо, – введення навчального матеріалу, що дублюється, з курсу стилістики в курс сучасної мови. Принагідно зауважимо, що це перевантажить теми з сучасної української літературної мови й частково знівелює наступне системне вивчення стилістики як нормативної дисципліни.

Ми цілком погоджуємося з Н. Бабич, яка чітко розмежовує завдання дисциплін: сучасна українська літературна мова ознайомлює із закономірностями, історією, нормативністю писемної та усної форм мови (навчає говорити і писати правильно), а практична стилістика вчить розрізняти в цих закономірностях обов'язкове та можливе, загальноживане й індивідуальне, стереотипне й варіативне (навчає добре говорити й писати) [10, с. 3].

Вивчаючи українську діалектологію, студентам знадобляться вміння й навички віднаходити й розмежовувати діалекти; визначати типи діалектних протиставлень у лексиці (лексичні, семантичні, ідеографічні); знати склад діалектної лексики з погляду її походження: діалектні слова-архаїзми й діалектні слова-інновації, діалектні слова-запозичення, діалектні відмінності у фразеології, семантико-стильові синоніми діалектного походження (*гарувати, балаканка, холодан*); потлумачувати поняття гіперизмів як явищ непослідовного, несистемного заміщення звуків чи форм для уникнення ненормативних, діалектних і відтворення правильних, літературних форм, які насправді є помилковими. У подальшому здобувачі вищої освіти визначатимуть

стилістичне навантаження діалектизмів.

Знаходимо суголосні з нашими думки в Г. Гримашевич, яка говорить про належну увагу на заняттях із діалектології до питань функціонування діалектизмів у творах сучасних українських письменників [11]. Вивчення діалектології посприяє усвідомленню поняття «мовна картина світу» й допоможе краще орієнтуватися в когнітивних аспектах стилістики.

Подеколи важко проаналізувати мовні особливості художнього твору без аналізу діалектологічних свідчень певного періоду та сучасних діалектологічних описів відповідного ареалу, особливо – даних лінгвістичних карт. «Це, – на думку П. Гриценка, – дозволить зробити аргументовані припущення щодо меж узуального і власне авторського серед зареєстрованих у текстах одиниць, з'ясувати, з якого потенційного ряду одиниць вибирав автор, а відтак – чому саме таким був його вибір. Останнє є важливою складовою пізнання ідіолекту як результату творчого процесу – постійного вибору автором з-поміж низки можливих альтернативних елементів» [12, с. 40].

Старословянська мова закладає підгір'я за допомогою з'ясування ознак старослов'янізмів (на фонетичному, лексичному й граматичному рівнях), вміння їх визначати у текстах різних функціональних стилів та добирати сучасні відповідники.

Історія української літературної мови вивчає історичний (діахронний) аспект стилістичних явищ, зокрема літературну мову в історичному розвитку. Аналізуючи текст, який уналежнюється до давніх періодів розвитку літературної мови, потрібно зважати на культурно-історичний контекст побутування тексту, розуміти співвідношення між тогочасними функціональними та експресивними стилями [13, с. 26].

Неможливо вивчати ідіостиль письменника без урахування мовного довкілля й текстової багатоманітності носія ідіолекту. П. Гриченко зауважує: «Моделювання мовного світу письменника як окремого мовця, дослідження репертуару і генези його мовних рис, визначення його лінгвальних пріоритетів, ставлення до мови як багатопланового явища можливі не стільки на підставі

спеціальних, залишених автором свідчень (есеїв, листів, щоденників), скільки його автентичних текстів» [12, с. 21]. Потрібно враховувати ознаки хронотопів українського культурного континууму. Знання з історії української мови дозволять зрозуміти власне мовну історію тексту, з'ясувати динаміку мегатексту.

Вплив на засвоєння стилістики та «взаємне збагачення» здійснюється через опанування культури мови, що виформовує мовленнєву компетентність, яка надалі використовуватиметься в курсі стилістики. Дисципліна «Культура мови» вчить осмислювати мовну норму, потлумачує систему комунікативних якостей мовлення, навчає досконалому оволодінню закономірностями, притаманними українській мові. Почасти культуру мови доєднують до стилістики, наприклад, підручник Л. Мацько [1, с. 411 – 422], навчальний посібник Н. Бабич [10, с. 191 – 420]. П. Дудик упевнений, що теорію й практику культури мови й культури мовлення доцільніше розглядати в стилістиці й заважає: «те, що прийнято називати культурою мови (мовлення), не має окремого мовного матеріалу, послуговується теорією й практикою всіх інших розділів науки про мову (фонетики, лексикології, фразеології, граматики і стилістики)» [14, с. 32], відтак у своїй студії подає окремий розділ «Комунікативно-стилістичні якості мовлення».

Отже, стилістика української мови є складником загальної лінгвістичної підготовки майбутнього вчителя-словесника. Лінгвістичні знання, які студенти опановують на заняттях із зазначених вище базових лінгвістичних дисциплін-пререквізитів, закладають ґрунтовні підвалини вивчення стилістики.

Перспективу подальших досліджень убачаємо в потлумаченні основного та поглиблювального етапів стилістичної підготовки студентів у вищій школі.

Література

1. **Стилiстика** української мови : підручник / Л. І. Мацько, О. М. Сидоренко, О. М. Мацько ; за ред. Л. І. Мацько. – К. : Вища школа, 2003. – 462 с.

2. **Вартапетова С. С.** Стилистический аспект лингвистической подготовки студентов-филологов / С. С. Вартапетова // Русский язык в школе. – 1994. – №2. – С. 107-110.

3. **Семенов О. М.** Професійна підготовка майбутніх учителів української мови і літератури : моногр. / О. М. Семенов; Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України. – Суми : ВВП «Мрія-1» ТОВ, 2005. – 403 с.

4. **Сучасна** українська літературна мова: Лексикологія. Фонетика : підручник / А. К. Мойсієнко, О. В. Бас-Кононенко, В. В. Бондаренко та ін. – К. : Знання, 2010. – 270 с.

5. **Лещенко Г. П.** Сучасні комунікативно зорієнтовані підходи до викладання української мови в школі / Г. П. Лещенко // Психолого-педагогічні основи гуманізації навчально-виховного процесу в школі та ВНЗ : збірник наукових праць. – Рівне : РВЦ МЕРУ ім. акад. С. Дем'янчука, 2013. – № 2 (10). – С. 78 – 86.

6. **Попова О.** Формування стилістичних умінь майбутніх учителів початкової школи під час вивчення синтаксису сучасної української літературної мови / Ольга Попова // Початкова школа. – 2014. – № 9. – С. 55-57.

7. **Янчук Н.** Реалізація функціонально-комунікативного підходу до вивчення лексики сучасної української літературної мови / Н. Янчук // Укр. мова і літ. в школі. – 2005. – № 7. – С. 15 – 20.

8. **Баранник Н. О.** Функціонально-стилістичний підхід до вивчення граматики – запорука розвитку мовленнєвих умінь студентів [Електронний ресурс] / Н. О. Баранник // Наукові записки кафедри педагогіки. – 2012. – Вип. 28 (1). – Харків. – С. 23 – 30. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzkr_2012_28%281%29__5

9. **Рускуліс С.** Роль функціонально-стилістичного аспекту навчання мови в лінгводидактичній підготовці майбутнього вчителя-словесника / Л. Рускуліс // Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. – 2010. – Вип. 22 (209). – Ч. 1. – С. 66 – 71.

10. **Бабич Н. Д.** Практична стилістика і культура української мови : навч.

посіб. для студ. філол. спец. вищ. навч. закл. / Н. Д. Бабич. – Л. : Світ, 2003. – 432 с.

11. **Гримашевич Г.** Актуальні проблеми викладання навчальної дисципліни «Українська діалектологія» / Галина Гримашевич // Мовні дисципліни в контексті розвитку сучасної вищої школи : [матеріали Всеукраїнської дистанційної науково-практичної конференції з міжнародною участю] (13-14 листопада 2014 року, Харків). – Х. : Тім Пабліш Груп, 2014. – С. 83 – 87.

12. **Гриценко П.** Ідіолект і текст / Павло Гриценко // Лінгвостилістика : об'єкт – стиль, мета – оцінка : збірник наукових праць, присвячений 70-річчю від дня народження проф. С. Я. Єрмоленко / відп. ред. В. Г. Складенко. – К., 2007. – С. 16 – 44.

13. **Єрмоленко С. Я.** Сучасна українська лінгвостилістика: співвідношення теорії і методів / С. Я. Єрмоленко // Стил : Міжнародний часопис. – Белград, 2012. – С. 23 – 32.

14. **Дудик П. С.** Стилістика української мови / П. С. Дудик. – К. : Видавничий центр «Академія», 2005. – 368 с.

Popovych A. S.

Prestylistic Preparation of Future Teachers of Ukrainian Language and Literature in Higher School

The article outlines the preparatory, basic and deepening stages of the stylistic preparation of future Ukrainian language and literature teachers at the higher school. The attention is focused on the prestylistic generally linguistic preparation, which is carried out during the course of mastering by students the basic linguistic disciplines-prerequisites. The aspects of studying The Ukrainian language workshop, The introduction to linguistics, Business Ukrainian language, Modern Ukrainian literary language, Ukrainian dialectology, The history of the Ukrainian literary language, The old Slavonic language, The Ukrainian language culture, which will be needed during mastering Stylistics, are used. The preparatory stage involves mastering by students the general knowledge about language as a holistic system, the components of which are language and speech elements. The connection with the modern Ukrainian literary language is learned, studying which students not only learn the systemic features of linguistic units, but also pay attention to the functioning of linguistic means of different levels and requirements for the construction of these units is analysed in details. The attention is paid to the fact that the functional-stylistic

principle is taken into account during the lessons in The modern Ukrainian literary language, as well as directions of studying of the stylistic aspects are pointed out.

It is concluded that the linguistic knowledge that students get during the lessons in basic linguistic disciplines-prerequisites, lay the foundation for studying The stylistics of modern Ukrainian language.

Key words: methodology of teaching The Stylistics of the Ukrainian language, high school, the Ukrainian language and literature teacher, linguistic discipline, stylistic preparation.

Відомості про автора

Попович Анжеліка Станіславівна – кандидат філологічних наук, доцент, професор кафедри української мови Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Коло наукових інтересів – лінгводидактика, лінгвостилістика, лінгвістичний аналіз тесту, мовознавство.

Стаття надійшла до редакції 08.09.2017 р.

Прийнято до друку 29.09.2017 р.

Рецензент – д. п. н., проф. Лабунець В. М.